

Berilo Jugoslovanskega odbora iz Italije

BORŽOVICA

POŠILJA : IVAN UČENIKOV - KAIRO RUE MANSHAET EL MAHRANI ŠT. 5

Srednji vzhod

Št. 83

25. oktobra 1943.

LONDON - MOSKVA - WASHINGTON

V teh dneh zasedajo v Moskvi trije zunanji ministri glavnih velesil Združenih narodov. To je najbrže obenem tudi najvažnejši sestanek vodilnih državnikov v tej vojni.

Oči vsega sveta so uprte v Moskvo, in celo razvoj dogodkov na bojiščih bo v teh dneh pomaknjen v ozadje svetovne pozornosti. Kaj se prav za prav pripravlja v Moskvi? Odgovorov na to vprašanje bo najbrže več.

Prvo vprašanje dnevnega reda v Moskvi bo gotovo čisto vojaškega značaja. Do sedaj sta Anglija in Amerika pri izbiri strateških ciljev hodili lastna pota. Rusi pa se s svoje strani tudi niso imeli časa ukvarjati z načrti izven svoje domovine, kajti sovražnik je z vso silo stal pred vrati Moskve. Ves svet ve, da je do sedaj Rusija nosila največji vojni napor in da je nemška vojna mašinerija po ruskih zaslugah danes na splošnem umiku. Rusi so z ogromnimi žrtvami vezali najmanj 300 nemških divizij in sami Nemci priznavajo, da znašajo njihove žrtve več milijonov nemških vojakov. Nemčija je zrela za zadnji udar, to je slošno naziranje svetovnega javnega mnenja. Ta udar pa je treba pravilno "vistousmeriti", kakor pravi temu prusijaško izrazoslovje. To pa zato, da bo nemški poraz temeljit in dosežen s čim manjšimi človeškimi žrtvami.

Že doslej je bilo nemško vrhovno poveljstvo zbežgano. Hitler v zadnjih mesecih sam ni vedel, kam naj nažene svoje rezerve, kajti prav nič ni vedel, kje in kdaj bodo zavezniki udarili. Vesti, ki prihajajo iz nevtralnih virov pripovedujejo o velikih premikih nemških čet v vseh predelih Evrope. Pritisk živčne vojne za Nemce je danes tako močan, da sproti preobrača vse nemške vojne načrte. Vojni ujetniki pripovedujejo, da je vera v nemško zmago popolnoma izpodkopana. Da to niso zgolj pripovedke, potrjujejo ukrepi, ki jih sproti izdaja Hitler v Nemčiji po istih receptih, kakršne je uporabljal po ostali zasluženi Evropi. Vsak tudi najmanjši znak nezadovoljstva je treba zatreti s smrtjo, tako je zapisal pred kratkim sam Goebbels. Tega pa ne bi storil, če bi bil napuh nemškega naroda tak kakršen je bil 1939-40.

Podjarmljena Evropa vstaja. Pripravlja se, da zasedi nož maščevanja okupatorju v hrbet. Gverilski podvigi ne naraščajo samo pri nas, pač pa se že širijo po ostalih predelih Evrope. Italijanski polom, zmehčanje portugalske nevtralnosti, nezanesljivost Hitlerjevih podreptnikov, vse to so znamenja, ki ka-

žejo, da je zadnja ura Hitlerjeve Nemčije že na obzorju.

Zato bodo v Moskvi v prvi vrsti obravnavali ta vprašanja. Za Ruse je druga fronta življenjsko vprašanje. Rusi so mojstri v zimskem bojevanju in zima je pred vrati. Angleži in Amerikanci bodo verjetno jasno in odločno odgovorili, kaj mislijo o drugi fronti. Verjetno je, da so bili vsi načrti že pripravljani, predaja Italije pa je te načrte prekucnila in so zato potrebne primerne korekture.

Poleg vprašanja drugega bojišča pa se bodo poskušali v Moskvi nekaj pomeniti tudi o Japonski. Rusija z Japonsko ni v vojni. Amerikance pa zelo zanima, kaj o tej stvari mislijo Rusi. Trenotno imajo Rusi dovolj opravka z enim bojiščem in se jim zato s kakršnimi koli podvigi na Daljnem vzhodu prav nič ne mudi. Amerikanci pa so prepričani, da bi mogli Japonce stisniti za vrat z ruskega ozemlja.

Niso pa važna samo čisto vojaška vprašanja, ki zanimajo zaveznike. Skladnost političnih pogledov ni nič manj važna. Povezanost razvoja na bojiščih s političnimi težnjami posameznih evropskih narodov je preočita, da bi jo mogli državniki prezreti ali celo zanemarjati. Zavezniški tisk mnogo razpravlja o političnih razgovorih treh zunanjih ministrov v Moskvi. Ta tisk prihaja do najrazličnejših zaključkov in najraznovrstnejših napovedi. Ena stvar pa je jasna in drugačna tudi biti ne more, to je, da mora med Rusijo in ostalima zaveznicama priti do popolne skladnosti političnih pogledov še pred brezpogojno predajo Nemčije. Ogrodje povojne Evrope mora na vsak način v svojih načrtih nositi podpise vseh treh gradbenikov povojnega sveta.

Ni pa tu samo vprašanje popolnega medsebojnega političnega sporazuma, pač vključuje rešitev tudi ves tisti ostali del Evrope, ki leži zemljepisno v neposredni bližini zainteresiranih držav. Tako Angleži in Amerikanci kakor Rusi venomer povdarjajo, da je sedanja vojna osvobodilna vojna brez vsakršnih imperialističnih ciljev. Stalno tudi vsi zatrjujejo, da bodo spoštovali voljo vsakega naroda v Evropi, da si uredi svoje življenje tako kakor se to njemu zdi prav. Zlasti se mnogo govori o demokraciji in svobodi, ki da bosta imeli po vojni glavno besedo. Na drugi strani pa praksa vendar kaže, da temu ni tako in da ima vsaka velesila svoja interesna območja, ki jih poskuša opravičevati na najrazličnejše načine. Zelo je verjetno, da bodo v Moskvi vendar le tudi vlekli meje interesnih območij. O vsem tem pa javnost zaenkrat ničesar ne bo zvedela.

ITALIJA - "SOBOJEVNIK" IN JULIJSKA KRAJINA

V soboto 16.t.m. je predsednik Jugoslovanskega odbora iz Italije dr. I.M. Čok povabil angleške in ameriške časnikarje na razgovor v hotel Shepherd's. Prisotnih je bilo 17 časnikarjev, med njimi zastopniki najuglednejših dnevnikov in agencij.

Dr. Čok je obravnaval vprašanje: "Kako bo vest, da je Italija "sobojevnik" zaveznikov, vplivala na odpor in javno mnenje Slovencev in Hrvatov v Julijski Krajini?"

Govornik je na gornje vprašanje odgovoril nekako takole:

"Izkušnja uči, da je zavezništvo ali "sobojevnštvo" z Italijo končalo vedno kot težko breme njenih zaveznikov. Ali to je zadeva Amerike, Rusije in Velike Britanije,

Jugoslovani v mejah Italije imamo en sam politični cilj, t.j., da se v tej vojni popravi krivica, storjena s pogodbo z dne 12.novembra 1920 v Rapallu, s katero je bila Julijska Krajina izročena Italiji. Nobeno "sobojevnštvo" ne more ničesar spremeniti na tej naši zahtevki. Slovenci in Hrvatje iz Julijske Krajine bi lahko uredili spor z italijanskim narodom zelo preprosto, če bi Lahi razumeli in pristali, da so oni lahko samo naši sosede, nikakor pa ne naši gospodarji. To se pravi, da nam morajo prepustiti vse jugoslovansko ozemlje, ki so ga nasilno zasedli v tej in v prejšnji vojni. Laške intrige na Balkanu morajo prenehati. Kakor spadajo Apenini v področje italijanskega gospodarstva, tako pripada Balkan balkanskim narodom. Jadransko morje ne more biti italijansko jezero, pač pa mora služiti vsem obalnim narodom.

Na tej preprosti resnici je mogoče urediti mirne in prijateljske vezi med obema narodom, kar bi samo utrdilo povojno Evropo na tem predelu.

Nekaj besedi tudi o vladi generala Badoglio. Javno mnenje v Julijski Krajini in v ostali Jugoslaviji je zelo vznemirjeno, da sta v Badoglijevi vladi generala Ambrosio in Roatta. Oba imata na vesti na tisoče umorov Slovencev in Hrvatov v Sloveniji in Dalmaciji, kjer sta bila pod Mussolinijevim režimom, guvernerja.

Ravno tako je naša javnost vznemirjena - čeprav iz drugega razloga - zaradi samozvane misije grofa Sforze. Ta gospod je glavni krivec rapalske pogodbe, kakor je njen sopodpisnik tudi general Badoglio. Grof Sforza se je celo pohvalil v svojih spominih, kako zvitja je bila tedanja italijanska delegacija, ki je zvedela za tajna navodila jugoslovanske delegacije ter ni popuščala, čeprav je bila za to pooblaščenca.

Na zahtevo grofa Sforze glede Trsta, mislimo Slovenci in Hrvatje iz Julijske Krajine takole: Že predsednik Wilson je izjavil, da je potegnjena jasna narodnostna meja med Italijani in Jugoslovani. Ta črta poteka zahodno od reke Soče in prepušča Trst Jugoslaviji. Trst leži na jugoslovanskih tleh in je naravno ter neločljivo središče Julijske Krajine. Vprašanje Trsta je v glavnem gospodarsko vprašanje. Trst ne spada k Italiji, pač pa k svojemu zaled-

ju. Najprej k najbližjemu in neposrednemu, potem pa tudi k onemu, ki obdaja vso Donavsko kotlino, za katero je Trst naravni, če ne celo edini izhod na morje. Od 300.000 prebivalcev, ki žive v 16 okrajih okrog Trsta ni niti enega odstotka Italijanov. Okolica Trsta je torej najčistejša slovenska pokrajina. Italijansko večino mestnega prebivalstva so fabricirale italijanske oblasti zlasti s poitalijančevanjem našega naroda.

Delež Jugoslovancev iz Julijske Krajine pri skupnih zavezniških naporih v tej vojni je zlasti tale:

1. Jugoslovani so se prvi uprli fašizmu in bili prvi njegove žrtve. Požig "Narodnega doma" v Trstu l. 1920 in procesi pred Posebnim tribunalom so temna poglavja v zgodovini naše predvojne borbe.

2. Odpor v teku vojne. Najmočnejši dokaz je bil pač proces proti 71 Slovincem meseca decembra 1941 v Trstu.

3. Doprinos jugoslovanski vojski. Edinice jugoslovanske vojske na Bližnjem vzhodu so povečini sestavljene iz slovenskih in hrvaških prostovoljcev iz Julijske Krajine. Ta udeležba bi bila še ogromno večja, če bi bilo zadosti dobre volje in čuta odgovornosti pri merodajnih činiteljih.

4. Doprinos jugoslovanski mornarici. Velik odstotek naših prostovoljcev so Jugoslovani iz Julijske Krajine.

5. Isto velja za jugoslovansko letalstvo.

6. Vse prebivalstvo Julijske Krajine je v borbi proti okupatorju. Vojaški uspehi teh borcev so na dnevnem redu uradnih komunikejev o borbah v Jugoslaviji.

V tej vojni se prebivalstvo Julijske Krajine bori ramo ob ramo z brati iz zasedene Slovenije. Pravičnost naše stvari je tako močna, da so slovenski uporniki vsrkali - po predaji Italije - celotno italijansko divizijo Garibaldi v Sloveniji.

Jugoslovani v mejah Italije pozdravljamo sedanjo borbo Italijanov proti fašizmu in želimo, da zraste čim prej nova demokratična Italija, ki bo spoštovala pravice drugih in s tem postala najboljša jamstvo miru na Jadranu in na Balkanu. Varnost italijanskih meja ne leži na višinah Julijskih Alp in na drugih prirodnih ali umetnih zaprekah, temveč v iskrenem prijateljstvu s sosedi. Le tako je mogoča ustvaritev Zveze narodov, na podlagi enakih pravic in dolžnosti vseh njenih članov.

Po končanih izvajanjih dr. Čoka so se oglasili z raznimi vprašanji v pogledu Julijske Krajine razni zastopniki zavezniškega tiska. Vsi so pokazali veliko zanimanje za vprašanje, ki je kljub vsemu vendarle del zavezniške medvojne in povojne politike. Dr. Čok je imel dovolj prilike, da lahko tudi v podrobnostih informira zavezniški tisk tako v pogledu operacij, kakor tudi glede bodočnosti in gospodarskega napredka naše ožje domovine po vojni. Sestanek je uspel v polni meri, za kar smo dr. Čoku iz srca hvaležni.

JUGOSLAVIJA VSTAJA - IN Ž NJO TUDI STRAH...

Ko se je Italija pogreznila, so se z mogočno silo dvignili zaslužnjeni evropski narodi proti svojemu zavojevalcu. V prvi bojni vrsti stoji naša domovina. V Jugoslaviji se ne bore več samo posamezne razpršene skupine odporikov, pač pa je splošni narodni odpor sprevrgel vso državo v eno samo bojišče. Sami Nemci priznavajo, da jim odpor v Jugoslaviji prizadeva velike preglavice. Svojega najboljšega generala je Hitler poslal v Beograd, da organizira likvidacijo" upornikov.

Jugoslavija je danes četrto bojišče v sedanji vojni. Od Gorice do Trsta, od Ljubljane do Novega mesta, od Postojne do Crikvenice, od Čreza do Paga, od Zadra do Šibenika, od Splita do Dubrovnika ter od Boke Kotorske do Ulcinja, poteka vzhodno jadransko bojišče. Vsi jugoslovanski otoki na Jadranu so čvrsto v rokah osvoboditelcev.

V zahodni Srbiji, v Črni gori, v Bosni in Hercegovini, v Sloveniji in Liki, v Gorskem Kotoru, po vse tja do samega Zagreba in dalje do Pohorja se kakor krvava nit vleče druga črta jugoslovanske osvobodilne borbe.

V Južni Srbiji, ob Moravi, pa preko Donave in Fruške gore globoko tja v Vojvodino prasketajo puške in rezgetajo strojnice; pokajo mostovi in se podirajo železniške proge.

Ves Balkan vre in kipi ter drži v šahu dva polna ducata nemških divizij in povrhu še za ducat bolgarskih in madjarskih.

Na ta način je Jugoslavija danes skovala trdne vezi lojalnega zavezništva, ki jih nobene intrige, nobena godrnjanja, pa tudi nikake krokodilske solze pretrgati ne morejo. In samo ta vez bo Jugoslavijo prikovala ob zeleno mizo mirovnih pogajanj.

Sredi grmenja topov in ob potokih krvi se dviga nova, velika Jugoslavija; vstaja, močna, silna in zmagovita! Ob krvavem krstu Srbov, Hrvatov in Slovencev nastaja na jugoslovanskih grobovih nov človek - nepotvorjen Jugoslovan. In kar se je zgnetlo tam v gozdovih in gorah, po Alpah in Gornjih, po Gorskem Kotoru in po kršni Liki, po Dinarskih planinah ter ob Bosni in Drini, na Koponiku in v Šumadiji ter po vseh ostalih delih naše domovine, tega nihče več razkrojiti ne more. Zato je vsaka "likvidacija" Jugoslavije ravno toliko vredna, kakor Rommelovi naporji za "likvidacijo" upornikov na Balkanu.

Hitler in Mussolini, Pavelić in Horthy, Boris in Nedić so likvidirali Jugoslavijo. Z njimi so bili istih misli mnogi, ki so gostje velikih zaveznikov. Ali ti načrti, so tako pri prvih, kakor pri drugih brez veljave. Neizproсна pravda bo likvidirala Hitlerja in Pavelića, Horthy-a in Nedića, kakor je likvidirala Mussolinija in Borisa. Ta pravda pa bo pomedla tudi s tistimi, ki so bili še včeraj in so tudi še danes grobokopi Jugoslavije. Za njih v resnici ne bo Jugoslavije, ker jim bo s polno pravico zaloputnila vrata pred nosom.

F. Lodur

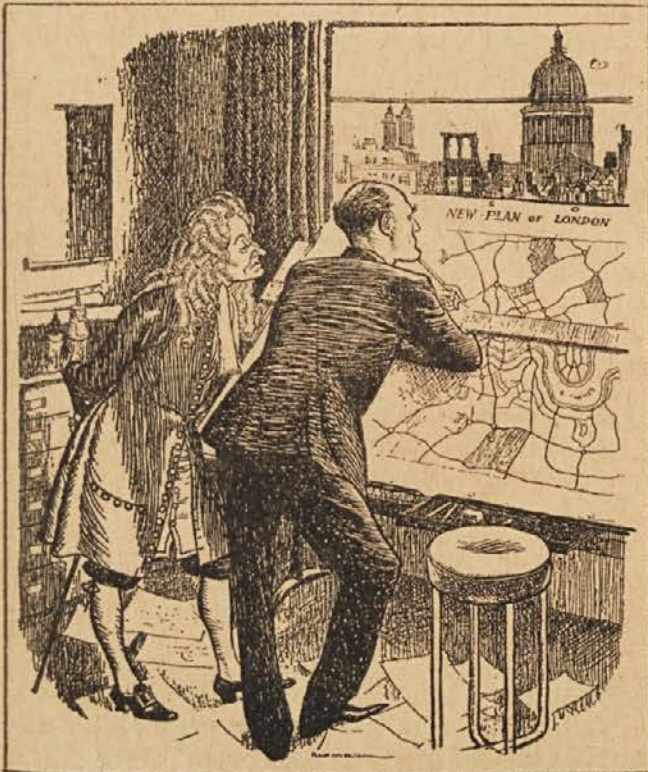
LONDON 1943

London, septembra 1943.

London v petem letu vojne je v vsej svoji megli danes ena sama želja, eno samo upanje. Luknje v praznih oknih na pol porušeni hiš bulijo v človeka kakor egiptovski slepci. In kakor zbuja slepec na romarskih poteh spoštovanje, tako so ta slepa londonska okna spoštljiva, resna in uporniška. London so nemške bombe vpognile, ali zlomile ga niso. London so nemške bombe spremenile, ali ga niso izpreobrnilo. London, čeravno na pol oslepel gleda v svet in v svojo boljše bodočnost uporno in korajžno.

Dolge vrste taksijev, ki so dajale pred vojno londonskim ulicam posebno značilnost, so izginile. Londonski kolodvori so v jutranjih urah živahnejši, kakor pa Unionstation v Washingtonu. Taksiji so zelo redki, vendar isti kot nekaj ponižni, čestitljivi in sploh viktorijanski. Molčečnost Londončanov je še vedno ista. Dolge verige čakalcev potrpežljivo stojijo v pričakovanju taksija. In vendar ti ljudje ne vstopajo v skupinah v taksi. K večjemu dva človeka odpelje javni vozač, medtem pa ducati in ducati z isto potrpežljivostjo čakajo na slednjega.

Nemške bombe so spremenile dom angleškega človeka, njegovo tradicionalno svetišče, ali ga niso porušile. Narodna in osebna samosvojkost Angleža je še vedno močan činitelj njegovih misli in dejanj.

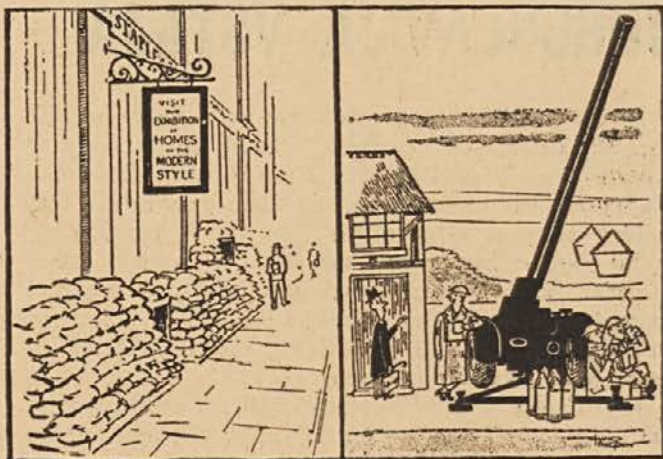
Za obiskovalca, ki je že pred vojno poznal London, kaže mesto dovolj psihičnih sprememb. Meščani so že kar navajeni, da na svoji vsakodnevni jutranji poti ne najdejo več starih čestitljivih ulic s ponosnimi in zgodovinskimi stavbami, pač pa ogromne kupe ruševin.

Pa še nekaj drugega je, kar mirnemu sprehajalcu londonskega mesta čudno vpada v oči. Če kolovratiš po londonskih cestah, potem se prepričaš, kako je Anglija s škripajočimi zobmi in s stisnjenimi pestmi v poletju leta 1940 pričakovala nemško invazijo. Nehote se spomniš Churchillovega govora, "da so Britanci trdno odločeni boriti se tako na obalah, kakor po mestnih ulicah." Zarjavele klobase bodoče žice leže na kupih ob vznožju Nelsonovega stebra. Tapatam opaziš trdne tankovske zapreke, ki so prav skrbno zgrajene na posebno važnih križiščih. Povsod lahko vidiš brazgotine, ki jih je trpka zgodovina zadnjih let zarisala v obraz londonskega mesta. Najbrže te brazgotine nikdar izginile ne bodo. Na vsakem vogalu ti gledajo nasproti napisi za prvo pomoč, za dnevna in nočna zaklonišča itd. Ogromne posode napolnjene z vodo stoje na improviziranih stojalih, pripravljene pogasiti požar, tudi v slučaju, če bi bil vodovod porušen. Andersonova jeklena zaklonišča najdeš na vsakem dvorišču. Vrata in okna ščitijo debeli železobetonski zidovi, na milijone in milijone vreč, napoljenih s peskom obdaja važna poslopja, spomenike in zgodovinske redkosti. Vsako poslopje ima požarnike. V vsakem parku, večjem trgu in kjerkoli je količkanj prostora, pa strme v zrak dolge cevi protiletalskih topov. Sivo megleno londonsko nebo zagrinjajo številni barožni baloni, ki odjemljejo še tisto malo jesenske svetlobe, ki jo tako skromno deli sivo londonsko nebo.

Kakor pa se je London v svoji zunanosti temeljito spremenil, tako je ostal Anglež po svojem temperamentu in v svojih mislih še vedno pravi Anglež. Še vedno trdovratno visi na tradicijah svoje duhovne in umske osamelosti. Še vedno je to na pol rovtarska narav. Tudi danes se mu nič ne mudi. V Savoy hotelu sem sedel z ameriškim prijateljem. Naročil je dva whisky-ja s sodo. Mudilo se nama je, zato je natakarku povdaril, da bi želel pijačo čimprej. Londonski natakark je odgovoril: "Ob določenem času boste pijačo dobili." To je London, vse "ob določenem času." Tempo je za malenkost hitrejši, ampak samo za malenkost. Trgovcem je presneto malo mar, ali v njegovi trgovini nekaj kupiš ali ne. Življenje je pičlo. Anglež pa je z vso pravico ponosen na racionizacijo, ki je odlično organizirana. Mnogi Londončanje so shujšali, ali večina njih misli, da je sedanje zdravstveno stanje boljše od prejšnjega.

Prehrana ni ravno najboljša. Kave je v izobilju, kajti Angleži je ne pijejo, zato pa je čaja manj, ki je angleška narodna pijača. Angleška družina nakupi lahko dovolj prehrane z živilskimi izkaznicami, ali angleška gospodinja izgubi ogromnega časa s čakanjem v dolgih verigah taktat, če hoče nakupiti nekaj, kar ni racionirano. Težave so z jajci, z mesom, svežim mlekom in sadjem. Kljub vsemu pa se v restavraciji lahko še vedno dobro in do sita najdeš.

Najtežje je z zajutrkom, ki je kakor znano na

Angleškem glavna jed. Zemlje sicer niso črne, pa tudi ne bele. Zraven dobiš dva koščka margarine. Jajca zavžiješ v prahu. Klobasa je iz moke in nekega prahu, ki mu ne vemo imena. Smetane in sladkorja ni. Kosila in večerje so tudi za dobrega gurmana znosljiva. Vsekakor od kosila in večerje ne vstaneš lačen. Kruh ni racioniran, vendar te resno naprošajo, da ješ krompir mesto kruha. Kosilo dobiš za uradno ceno 5 šilingov, ampak to je utvara. V boljših restavracijah moraš k uradni ceni pridati še precej šilingov za "stroške postrežbe", če hočeš biti zadostno postrežen. Brez vina ali piva plačaš v takih restavracijah za večerjo redko manj kot 14 šilingov. Mislim da je London danes najdražje mesto na svetu.

Meščani mnogo govore o prehrani in se na ta račun tudi zabavajo. S trpkostjo govore o pomarančah, limonih, o debelih biftekah, o pristnem maslu, svežem mleku in jajcih. Ali do danes še nihče ni od lakote umrl.

Londonsko mesto ni moglo obiskovalca nikoli prisrčno prikleniti nase, kakor n. pr. Pariz, Trst, Dunaj Budimpešta ali Beograd, zato pa je svojo trdoto danes doma še povečalo. Obleke se težko dobe in so tudi zelo drage. Nočno življenje je sicer zelo omejeno, ni pa izginilo. Če hočeš v gledališče, se moraš že v zgodnjih popoldanskih urah postaviti k blagajni. Gledališke predstave končajo najkasneje ob osmi uri zvečer.

Vse londonske ulice so tako podnevi, kakor ponoči polne moških in ženskih uniformirancev. Piccadelly je še vedno priljubljeno mesto za ljubavne sestanke. Tam vidiš lahko britanske, ameriške, avstralske, novozelandske, kanadske, indijske pa tudi poljske, češkoslovaške in celo jugoslovanske moške uniformirance v družbi z ženskimi uniformirankami. Nekaj nenavadnega za London so polici stke ATS z rdečimi čepicami. Število ženskin uniformirank je naravnost astronomsko.

Tak je danes London, spremenjen ali ne tudi izpreobrnjen.

JUGOSLOVANSKI RDEČI KRIŽ V KAIRU. Na razna vprašanja pismena in ustmena sporočamo, da je nabiranje deklet za pomožno službo pod okriljem Jugoslovanskega rdečega križa za enkrat neaktualno. Prosimo zato, da vsa dekleta, ki so se svoječasno prijavila obdržijo še nadalje svoja zaposlenja. Vsako spremembo v tem vprašanju bomo priobčili v "Bazovici".

DETEKTIV PETER FIRBEC

ŠESTI POLOM

Nekaj tednov kasneje je Peter zapustil bolnišnico v Jeruzalemu. Pripovedovali so mu, da so ga nezavestnega našli v skalovju nekje med Engeddi-jem in Jeruzalemom; nevarno ranjenega na glavi. Šele po nekaj dneh se je zdravnikom posrečilo spraviti ga k sebi. Petru so tudi pripovedovali, da sta ravnatelj Galin in lepa Lucija še istega dne odpotovala.

Petra vse to ni preveč zanimalo. Čutil se je osamljenega in zapuščeneza in vsega je preobvladala ena sama želja: odpočiti se nekje na Gorenjskem, na Pokljuki in preživeti nekaj tednov v slovenskih gozdovih z ajdovimi žganci in kislim mlekom.

Na potu v domovino, ki je zaradi oslabelosti potekala v daljših ali krajših razdobjih, je Peter prispel v Carigrad. Mesto ga že je od nekdaj privlačevalo.

To pot pa je brezbrizno postopal po ulicah in prav nič ga ni mogla pritegniti preostrost vzhoda in kričavost orientalskega mesta. Sklenil je, da čim prej nadaljuje svojo pot. Nekega večera je na potu v svoj hotel zašel na nekem cestnem križišču med množico ljudi, ki se je drenjala pred kinematografom. Ko se je prerinjal dalje, je zapazil nekaj kričavih plakatov, ki so nehote pritegnili njegov pogled. Predvajali so neki stari Chaplinov film, ki ga je že pred nekaj leti gledal v Matici v Ljubljani. Nenadoma pa je Peter postal pozornejši. Kot drugi film so plakati naznačevali detektivski film z zapeljivim naslovom "PAST DETEKTIVOV". Poleg naslova je bila v kričavih barvah izdelana slika, ki se mu je na prvi pogled zdela znana. V svetli mesečini je počivala v ospredju temna voda, v ozadju pa so se dvigali skalnati griči. Čez sliko je divjala kavalkada Arabcev za beguncem, ki je bil tudi na konju. Pod sliko se je bliščal napis: "Razjarjeni domačini gonijo bežečega detektiva." Na nekem drugem plakatu je Peter bral: "Največja potegavščina, ki ji je kdaj koli nasedel detektiv." Poleg napisa -- Peter je kar čutil s kakšno silo mu pritiska kri v srce -- je stala prava pravcata povečava fotografije Petra Firbca.

Peter sam ni vedel kako je prišel v kino. Imel je eno samo željo, kako zakriti svoj obraz pred temi ljudmi, ki so vsi njegov obraz opazovali na plakatu in ga sedaj kaj lahko spoznajo.

Mirno in varno je Peter ždel v temnem kotu dvorane in brez zanimanja sledil živim podobam na platnu. Njegove misli so bile čisto čiste neke drugje. Kaj naj to zopet pomeni? Ali je ravnatelj Galin...? Ali je to maščevanje Rika Rolanda? Ali je bilo vse to filmanje zadevščine "Mrtvo morje, d.d." napravljeno samo zaradi njega?

Peter si je priklisal v spomin vse dogodke najnovejše preteklosti in zdelo se mu je, da je mnogo stvari že takrat vzbujalo sumničenja, ki se najbrže danes potrjujejo.

Nenadoma ga je vzbudil iz njegovih misli velik naslov:

PAST DETEKTIVOV"

NAJVEČJA POTEKAVŠČINA Z DOMIŠLJAVIM DETEKTIVOM - DETEKTIVA SO SPELJALI V LYON

Slika na platnu je prikazovala dve elegantni osebi in Peter je v moškem takoj spoznal Rika Rolanda, kakor tudi njegovo spremljevalko. Sedela sta v hotelski sobi in zelo živahno govorila. V naslednjem prizoru je Riko izvelkel iz žepa malo knjižico, ki so jo takoj v povečavi pokazali gledalcem in v kateri je Peter, na svoje veliko začudenje, ugotovil svoj pravcati potni list. Tega so nesramno dolgo predvajali tako, da so gledalci lahko prečitali prav vse podrobnosti. Nato sta oba skrbno zapakirala potni list in Riko je napisal na kuverto naslov: Giannina Minosi, Lyon, Glavna pošta-poštno ležeče. -- Na filmu so gledalci lahko zasledovali pot pisma vse do poštnega urada v Lyonu. Film je prikazoval, kako leži pismo pri poštnem uradu, kako ga uradniki komisijsko odpirajo in brskajo po naslovu odpošiljatelja, da bi mu ga vrnili. Uradnik poštnega urada obvešča policijo, ki brzojavlja detektivu Petru Firbcu: "Ravnokar našli vaš potni list. Riko Roland verjetno v bližini. Prosimo pridite takoj. Vsi stroški v naše breme. Policijski upravnik. Lyon." Vse to je bilo v filmu verno posneto.

Peter se je kar stresal od jeze in razburjenja. Besedilo brzojavke je bilo popolnoma isto, kakršno je prejel svoječasno.

Naslednji napis na platnu je glasil:

"DETEKTIV GRE NA LIMANICE"

Film je prikazoval Petra v vlaku, ki stalno od časa do časa izvleči brzojavko iz žepa in jo prebira. Na platnu so gledalci opazovali Petra, kako izstopa v Lyonu iz vlaka in kako je izginil v poslopje policijske uprave. Temu je sledil razgovor Petra s policijskim upravnikom in tudi prihod Petra v hotel v Lyon.

"OBSEŽNE PRIPRAVE"

"DRUŽBA MRTVO MORJE, D.D." SENZACIONELNA GOLJUFIJA

Film je predočil vso zgodbo ustanavljanja družbe "Mrtvo morje, d.d." Vsi glavni filmski junaki so bili gledalcem predstavljeni v velikih povešavah.

Peter je že davno spoznal vzroke filmske strasti ravnatelja Harri Hensena.

"ZLOČINCI CELO S FILMANJEM SVOJIH ROPARSKIH PODVIGOV SLUŽIJO DENAR"

Na platnu se je pokazal Peter v prostorih družbe "Mrtvo morje, d.d.". Razgovor z gospodišno Lucijo je bil celo v podrobnostih posnet.

"DETEKTIV JE ZAGRABIL ZA VABO"

Sledila je filmska scena na ulici v Lyonu. Peter in Lucija sta se pod roko sprehajala. Nato so gledalci opazovali, kako je parček izginil v hotelu, kako sta prekoračila nekaj prostorov in se nato stisnila v kotu hodnika. Temu je sledila scena, ki je prikazovala par v izredno prijateljskih stikih. Kljub strahoviti jezi, ki ga je tresla, je Peter vendarle našel veliko razumevanja za glavnega igralca, ki je bil Peter sam. Zlasti ga je iznenadila podobnost njegovega dvojnika, ki so ga predstavljali vedno takrat, ko ga v resnici v originalu niso mogli snimati. Peter je moral kar priznati, da sta režija in scenerija naravnost dovršeni.

"PARČEK POTUJE V PALESTINO"

Vse posameznosti na ladji in še marsikaj drugega so lahko videli gledalci na platnu. Srečni par - Peter in Lucija je bil vedno v ospredju pozornosti.

"DETEKTIV NA LOVU ZA DRUŽBO "MRTVO MORJE, D.D."

Prizori s prekupčevalci znamk v Engeddi in Masadi so bili verno prikazani. Posebno zanimiv prizor pa je bil tisti, ki je občinstvu prikazoval, kako se generalni ravnatelj Harri Hensen pretvarja v ravnatelja Galina.

"DETEKTIV NE VIDI NIČ"

Med posameznimi slikami, ki jih je Peter na žalost le predobro poznal, in med drugimi, ki so gledalcu čedalje bolj odkrito kazale kako slep in brez vsakršnega razumevanja za svojo komično vlogo, stopica detektiv po obalah Mrtvega morja. Film je prikazoval pogajanja Galina s "poglarjem Arabcev", ki se samo zaradi filmskega snimanja maskirajo v razjarjeno krdelo domačinov.

"KONČNO!" - LUCIJA GA SVARI - FANTASTIČNI BEG PO MESEČINI

Celo obisk Lucije v njegovi koči in skrivnostni beg h konjskemu hlevu je film prikazoval. Ves prizor s konjsko tatvino, galopiranjem in brezglavim begom, vse to je bilo posneto z največjo natančnostjo. Za beguncem pa je drvela tolpa domačinov. Vse to je trajalo do trenutka, ko se je detektiv s konja zvrnil na tla.

"SRCE MU JE PADLO V HLAČE"

Petrov dvojnik je igral njegovo vlogo dalje in to na najnesramnejši način. Bled kot smrt je detektiv ležal na zemlji, zasledovalce je s pasjo ponižnostjo moledoval za milost. Nato pa so ga slekli in vlekli po palestinskih vaseh v posmeh in roganje vsega prebivalstva.

"DETEKTIV V SPODNJIH HLAČKAH"

Galinov avtomobil, ki ga je vodila Lucija je tolpi prišel nasproti. Oba sta se mu smejala in ga psovala...

V dvorani so prižgali luč. Ljudje so se tudi pri svetlobi še smejali. Naenkrat se je oglasil zvočnik.

"Peter Firbec je med občinstvom. Kdor ga prvi spozna, bo dobil lepo nagrado..."

Zadnji stavek je vzvalovil množico. Gledalci so se dvigali iz sedežev in vsakdo je poskušal najti osmešenca, na račun katerega so se vsi tako dobro zabavali.

Da niso ljudje Petra že v prvi sekundi spoznali, se je imel zahvaliti edinole jeruzalemski bolnišnici, ki je močno spreminila - zaradi zdravljenja - njegovo zunanost.

Na ta način se mu je posrečilo, da se je nezapažen izmuznil iz dvorane. Na cesti si ni upal obrniti oči, da bi se prepričal, če ga v resnici ne zasledujejo.

Ves truden in izčrpan se je končno zavalil na udobno sedišče obširne kavarne. Zaradi boljše svetlobe si je izbral prostor pri velikem oknu. Natakarkar mu je prinesel velik kup časnikov in iz samega dolgočasja je pričel listati po njih.

Tu - svojim očem ni mogel verjeti - je bila zopet njegova slika. "PAST DETEKTIVOV", "Peter Firbec, največji detektivski tepec".

S tresočo roko je odložil časnik in vzel drugega. Tudi v tem ista stvar. Vsi oglasni deli carigraskih časopisov si bili polni njegovih slik in ne posebno laskavih napisov.

Ves iz sebe se je Peter oziral na okrog. Vsak trenotek ga lahko spoznajo in vsak trenotek mu lahko prinese divji posmeh množice. Ali je sploh mogoče izveči se iz te vrazje pasti, ki mu jo je usoda na tako zvit način nastavila?

Čudil se je, da ga že niso obkolili in da še vedno ne kažejo s prstom nanj...

Kaj mu je drugega preostajalo, kakor da jo čimprej pobriše od tod.

Spomnil se je nenadoma prvega srečanja z Rikom Rolandom. Ali ga nista že takrat oba tolovaja z avtomobilom zasledovala? Kar je takrat izgledalo kot igra čisto slučajnih povezanosti, je medtem postalo pravilo. Čedalje je v njemu dozorevalo prepričanje, da dejansko ni on zasledovalec, pač pa zasledovan.

K njegovi mizi sta prisledla gospod in dama. Izgledala sta kot dva zaljubljenca, ki tiščita glavi skupaj. Petru pa se je zdelo, kakor da šepetata o njemu. Od časa do časa sta ga pogledala in vsaki krat je Peter mislil, da sta ga spoznala. Ali pa mogoče že vesta, kdo je on in samo zaradi vljudnosti ne delata senzacije.

Peter je naglo vstal in plačal. Zbežal je na ulico z eno samo željo v srcu: čim prej izginiti iz tega vrazjega mesta, v katerem se mu je zdelo, da je vsak prebivalec navaden vohun.

Prispel je v svojo sobo in našel na mizi velikanski kup časnikov iz vseh evropskih mest. Na vsakem časniku je bilo na levi naslovni strani z rdečim svinčnikom zapisano "glej str. 7", "glej str. 13" itd. Pregledal je označene strani in našel z rdečim obrobline oglase s sliko detektiva Petra Firbea. Vse isto, kakor v carigraskih istih. V nekaj minutah je Peter ugotovil, da ni samo najbolj znana, pač pa tudi najbolj smešna osebnost na evropski celine. Kar se mu je zgodilo tu v Carigradu, bi se mu dogodilo v vsakem večjem evropskem mestu.

Maščevanje Rika Rolanda je bilo ravno tako nesramno, kakor učinkovito. Peter je bil osramočen v vsej Evropi.

Stoj, ali ni mogoče...

Riko Roland se ga hoče na vsak način znebiti v Evropi?

Peter se je globoko zamislil:

Tako vsaj izgleda? To je jasno, Zakaj pa? Gotovo ima zopet večje načrte v glavi, pa mu je njegova prisotnost na poti.

To se pravi, da se ga Riko Roland še vedno boji, bolj boji ko kogar koli. Ta pomislek pa je Petra zopet spravil pokonci. Ta misel je Petra zopet pognala v borbo z Rikom Rolandom. Sedaj bo Peter udaril z vso silo.

Peter je pozvonil sobarici. Zvedeti je hotel, kdo mu je poslal časnike. Mogoče bo našel neko sled.

"Naprej!", je zaklical, namesto sobarice pa se je prikazala moška postava.

Vstopajoči je naglo zaprl vrata za seboj, pred Petra je stopil - Riko Roland.

Nenadna prisotnost tajinstvenega znanca je Petra v prvem hipu tako zmedla, da je čisto pozabil na pištolo. Na hodniku je zaslíhal korake. Zaničljivo se je posmešnil. Popolnoma se je obvladal in dejal:

"Čas obiska ste kaj nesrečno izbrali. Vsak trenotek bo vstopila sobarica."

"Ne bo", je odgovoril Riko Roland ravno tako mirno.

Oba sta napeto poslušala. V tem se je oglasil ženski glas.

"Gospod Firbec se je zmotil, oprostite!"

Peter je pobledel. Na obrazu svojega obiskovalca je zaznal satanski posmeh. Vrata so se odprla in vstopila je Giannina Minosi.

"Čisto na kratko," je dejal Riko Roland, "mislim, da ste se prepričali, da v prihodnjih šestih mesecih nimate kaj iskati v Evropi. Mislim tudi, da ste v teh dneh spoznali, da lahko počnem z vami, kar hočem. Kaj vam je torej ljubše: Pot v Ameriko ali šesttedensko bivanje v Monte Carlo? - Vidite," je posmešljivo dodal, "da nisem lopov. Ali pred vami bi rad enkrat za vselej imel mir. V ostalem vam jamčim, da v Monte Carlu ne predvajajo senzacionalnega filma, da boste torej tam razmeroma mirno živeli - toliko bolj, ker boste pod mojim varstvom."

Peter je le predobro razumel satanski smisel teh besed, odgovoril pa ni ničesar. Molče je sprejel iz rok Giannine vožni listek I. razreda za Monte Carlo.

Riko Roland je samo še dejal:

"Prepričan sem, da boste odpotovali s prvim brzim vlakom. Gotovo ne boste tako neprevidni, da bi ga zamudili. V kupeju se bomo našli."

ZMEŠANI NEMŠKI NAČRTI. Po kapitulaciji Italije je nemško vrhovno poveljstvo zašlo v veliko zaganato. Na Balkanu so Italijani vzdrževali 32 divizij okupacijske armade. Po italijanskem zlomu so bile te divizije deloma razorožene, deloma so vojaki pobegnili k upornikom, mnoge pa so Nemci poslali v nemške tovarne. Ogromno praznino so morali Nemci zamašiti s svežimi divizijami, posebno še, ker so jih pričele uporniške formacije po vsej Jugoslaviji resno ogražati. Po najnovejših poročilih je sedaj na Balkanu 28 nemških divizij, 35 pa jih je v Italiji. Na ta način so Nemci zopet svojo udarno moč razsejali po obširnih evropskih ozemljih. Dobro poučeni krogi naglašajo, da so Nemci s tem znatno oslabili svojo moč na Francoskem in v Nemčiji sami.

JUNAŠKI PODVIG FRANCOSKIH ČASTNIKOV.

"United Press" poroča, da je priletelo v Alžir nemško letalo Messerschmidt s posadko 6 francoskih častnikov. Častniki so zbežali iz nemškega koncentracijskega taborišča, se polastili letala in jo popihali na Angleško. Tu so jih z močnim ognjem sprejele britanske protiletalske baterije. S pomočjo radijskega aparata so častniki zaprosili posadke naj prenehajo z ognjem, kar se je tudi zgodilo. Približalo pa se jim je britansko lovsko letalo in le z največjimi težkočami so Francozi dopovedali Britancem, da so njihovi prijatelji. Angleži so jim dovolili, da nadaljujejo s poletom proti Gibraltarju in v spremstvu britanskih lovskih letal so se junaški francoski častniki spustili na alžirskem letališču.

NEMCI SO IZGUBILI ŽE DVAKRAT TOLIKO VOJAKOV, KAKOR V PRVI SVETOVNI VOJNI.

Britansko gospodarsko ministerstvo je pred kratkim sporočilo, da so do sedaj Nemci izgubili že dvakrat toliko vojakov, kakor pa v prvi svetovni vojni. Ob nemškem zlomu 1.1918 je število vojakov v nemških bataljonih zdrknilo od 800 mož na 500 mož. Sedaj pravijo, da so nemški bataljoni še šibkejši. Drugi viri poročajo, da Nemcem zlasti primanjkuje orožje in oprema. Vojaki nosijo vse mogoče uniforme, ki so jih Nemci pokradli po zasedeni Evropi. Nemški garnizoni v Nemčiji sami so zelo pomanjkljivo oboroženi. Vojaki nosijo celo nad petdeset let stare puške na en sam strel.

MUSSOLINIJU SE JE ZMEŠALO. Švicarski listi poročajo, da je Mussolini v nekem sanatoriju v Pieve di Cadore. Isti viri poročajo, da je Mussolini umobolen.

Trpod latnika

NOVA LAŠKA IZDAJA. V tej vojni bo zgodovina Italije sicer zelo revna na junaških podvigih, zato pa zelo bogata na verolomstvu, kršitvi mednarodnih pogodb in izdajah. Šele sedaj poročajo listi, da je bila brezpogojna predaja Italije za zaveznike kompromitirana zaradi izdaje laškega generalisima Caballera. Predaja je bila podpisana 3. septembra t.l. in vrhovni komandant zavezniških čet v Sredozemlju je imel namero, da uradno predajo objavi 20. septembra. V tem času bi bile vse priprave za čim učinkovitejšo vojaško akcijo in za rešitev številnih italijanskih divizij končane. Zopet pa se je našel italijanski izdajalec, general Caballero, ki je vest o brezpogojni predaji Italije še toplo odnesel Hitlerju na nos. S tem je v prvi vrsti ogromno škodil svojemu lastnemu narodu in vse velike žrtve, ki jih danes ta dežela prenaša, so sad italijanske izdaje.

TUDI ABESINIJA SE JE OGLASILA. Poleg Francije in Grčije, ki sta dvignili svoj glas o priliki vojne napovedi Italije Nemčiji, je tudi cesar Hailié Sélassié jasno in odkrito povedal, kaj misli o novem "zavezniku" Združenih narodov. Jugoslovani pričakujejo, da se bo tudi njihova vlada oglasila k besedi.

ANGLEŠKO JAVNO MNENJE IN ITALIJANSKA KRONA. V londonskem "Observer" čitamo tole: "Sforza ne more odobriti nobenega kompromisa, v trenutku ko se je fašizem pogreznil. Vsak kompromis bi bil iz praktičnih razlogov škodljiv. Tak kompromis bi silovito ponižal številne voditelje evropskega odpora, ker bi zaslužnjeni narodi z vso pravico mogli pričakovati, da bo ista usoda zadela tudi Hitlerja in njegove pomagače. - Italijanska krona je bila najučinkovitejši pomočnik fašistovskega nasilja in podpornik današnje vojne, - pravi dopisnik lista "Observer".

ITALIJANSKI DELAVCI V NEMČIJI SO NAVADNI UJETNIKI. Nemci so vsem italijanskim delavcem, ki jih je sedaj v Nemčiji okrog pol milijona, ustavili mezde in jih proglasili kot vojne ujetnike. Med njimi je precej Slovencev.

ZAVEZNIŠKI LETALCI PRVIČ NAD JUGOSLAVIJO. 19. t.m. so zavezniški letalci prvič napadli nemške vojne cilje v Jugoslaviji. Za uvod so bombardirali letališče pri Skoplju in železniško progo, ki vodi iz Skoplja v Solun.

JUGOSLOVANSKA BOJIŠČA. V vseh predelih Jugoslavije trajajo borbe dalje. Uporniki napredujejo v Črni gori, ogorčene borbe pa se nadaljujejo v Sloveniji. Ob reki Savi proti avstrijski meji čistijo uporniki ozemlje od šibkih vojaških posadk. V Kostanjevici na Dolenjskem so uporniki vdrli v mesto in ga zavzeli. - Dvotirno progo Ljubljana-Trst so uporniki porušili v dolžini 150 metrov. Porušili so tudi most čez Ljubljano pri postaji Preserje na Notranjskem.

NEMŠKI GENERALI V JUGOSLAVIJI. Po najnovejših vesteh je poveljnik nemških čet v Sloveniji in Istri, maršal Rommel. Poveljnik nemških čet v Dalmaciji je general Bader. Poveljnik v Srbiji in Grčiji je general Loehr. Glavni poveljnik vseh nemških sil na Balkanu pa je general von Weichs.

SEVERNA ITALIJA - SOVRAŽNO OZEMLJE. Komandant nemških čet v Italiji general Kesselring je proglasil celotno italijansko ozemlje v Severni Italiji za sovražno ozemlje.

NEMŠKI VOJAKI OBSTRELUJEJO VATIKAN. "United Press" poroča, da so nemški vojaki, ki stražijo vatikansko mesto, pričeli streljati na neko poslopje v Vatikanu, ko so zapazili v oknu luč, ki se je izmenjaje vžigala in ugašala. Vest je prinesel tudi monakovski list "Muenchner Neueste Nachrichten".

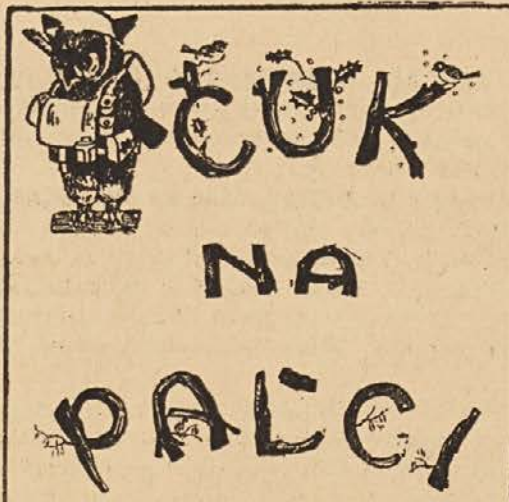
SEDEŽ FAŠISTOVSKA VLADE. Fašistovska vlada ima sedaj svoj sedež v Cortina d'Ampezzo. Do sedaj je ta vlada, ki vedri in oblači pod okriljem nemških bajonetov, imela eno samo sejo. Svicarski listi poročajo, da bo Mussolinija nadomestil Graziani. Hitler je Grazianija sprejel v svojem glavnem stanu.

KAZENSKI SENAT ZDRUŽENIH NARODOV. 20. t.m. je v Londonu zasedal kazenski senat Združenih narodov, katerega naloga je, da postavi pred mednarodno sodišče vse krivce osi. Prisostvovali so zastopniki: Avstralije, Belgije, Češkoslovaške, Grčije, Indije, Jugoslavije, Kanade, Kitajske, Luksemburške, Nizozemske, Nove Zelandije, Norveške, Poljske, Unije Južne Afrike, Velike Britanije in Združenih ameriških držav. Nekateri člani so predlagali naj bi se pričelo takoj z obravnavo proti Hessu, ki je v angleškem ujetništvu. Drugi so predlagali kazenski postopek proti generalom Ambrosio in Roatta.

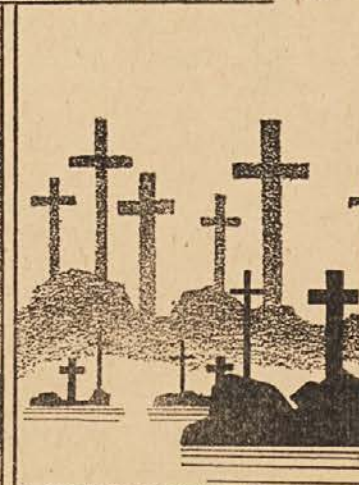
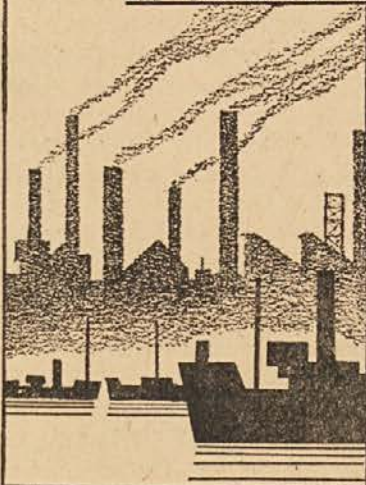
V SKLAD "BAZOVICE" SO PRISPEVALI: Prostoovoljci dopolnilnega bataljona Kr. Garde P. Pal. 500.-; g. Gruden P.Eg. 5.-; gdč. Ivanka Batistič 40.-; gdč. Pavla Silič 50.-; gdč. Margerita Rekar 50.-; g. J.D. 50.-; g. Ivan Merljak 50.-; gdč. Kerševan Felicita 25.-; gdč. Genovefa Mayer 15.-; gdč. Ivana Skomini 10.-; g. S. Malalan 100.-; g. L. Bubič 50.-; skupno P. Pal. 500.- in P.Eg. 445.-.

V SKLAD "ŠOTORSKE KNJIŽNICE" PA SO DAROVALI: ga. Marta Cerne P.Eg. 25.-; gdč. Cvetka Podbersič 25.-; g. J.D. 50.-; skupno P.Eg. 100.-; **VSEM DAROVACEM SE ISKRENO ZAHVALJUJEMO!**

LISTNICA UREDNIŠTVA. Gosp. M.K.-ič. Na Vaš dopis moramo da Vam skrenemo pažnju da do danas t.j. u 25 meseci postojanja "Bazovice" nijedna naša vlast nije doznačila Uredništvu za publikovanje nijednu samu vest, a toliko manje neki govor odgovornih ličnosti. Izuzetak su činili samo slovenski ministri koji su nam slali svoje govore. Kad je još postojala prislušna služba u Jugoslovenskoj propagandi, tadašnji je zastupnik šefa izjavio da ne može Uredništvu da stavi na raspoloženje po jedan primerak, pošto njegova pišača mašina može da kopira točno toliko primeraka koliko ih treba za zvaničnu upotrebu. - U pogledu saradnje i "sinhronizacije", kao što Vi kažete, sa zvaničnom Jugoslovenskom propagandom govoriće možda poneki memoari posle rata. U ostalom Vas molimo da neki put svratite u naš ured gde ćemo mnogo bolje da raspravimo ova pitanja. - Uredn.

RAP "PREUREJUJE" NEMSKO VOJNO INDUSTRIJO

Vsi so zdaj
me zapustili.
ko mi Jože
hlače meri;
prej so z mano
se gostili,
zdaj pa se obraz
jim cmeri.
Sam ostal sem
sred' Balkana,
sod ta polen
ni terana!
Notri plava
čudna žavba,
še se vname,
zbogom havba!
Špago vžigajo
S l o v a n i :
R u s i in
Jugoslovani!
Pa bo reklo:
čin, bim, bum,
Dolfe Hitler,
du bist dumm!

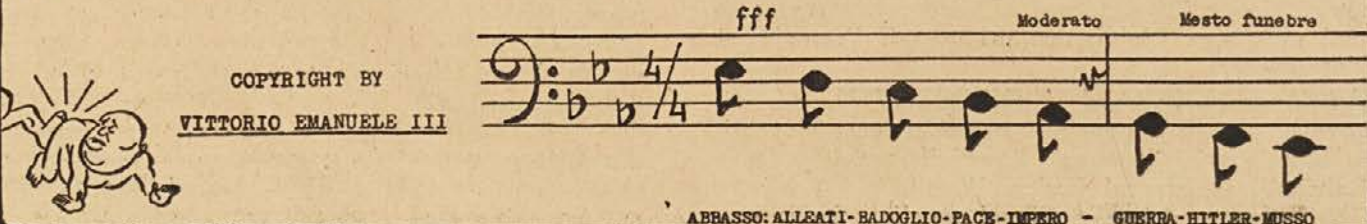

L' INNO NAZIONALE PURO ITALIANO

TUTTI DIRITTI RI-
SERVATI ESCLUSIVA-
MENTE ALL'ORGOGGIO-
SA NAZIONE ITALIANA

EVVIVA: MUSSO-HITLER - GUERRA-IMPERO - PACE-BADOGGIO-ALLEATI

COPYRIGHT BY
VITTORIO EMANUELE III

ABBASSO: ALLEATI-BADOGGIO-PACE-IMPERO - GUERRA-HITLER-MUSSO

